

[Indenrigsministeren]

kan udskilles af udgiftsarten transportudgifter, medmindre der foretages en gennemgang af samtlige bilag vedrørende transportudgifter. Ved en sådan gennemgang ville det være muligt at finde frem til de enkelte taxabilag, men der vil blive tale om en meget omfattende administrativ belastning for kommuner og amtskommuner. Hertil kommer, at der ikke er sikkerhed for, at der på det enkelte taxabilag er anført, hvorvidt der er tale om decideret kørsel med ansatte mellem arbejdsplads og hjem, eller om der er tale om tjenstlig taxabefordring. Jeg finder således ikke, at det på dette grundlag vil være forsvarligt at lade kommuner og amtskommuner fortage en særskilt undersøgelse af de kommunalt ansattes udgifter til taxakørsel, idet informationsværdien ved en sådan undersøgelse næppe vil stå mål med de omkostninger, der er forbundet hermed.

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (27/7 79) af:

Glistrup (FP):

»Hvordan vil ministeren hindre gentagelse af manipulationerne ved den storkøbenhavnske landsdelsscene, så også kritisk indstillede fremover kan få samme adgang som andre til skattheyderlagkagen?«

(Spm. nr. 1122).

Begrundelse.

Ved besættelsen af direktørstillingerne på de københavnske teatre den 25. juni 1979 skete præcis det, som fremskridtspartiet i årevis har påpeget som den indbyggede dynamisme i gammelpartiernes såkaldte kulturpolitik. Kun de personer, der er systemet følgagtige, kan få lov til at udfolde sig, mens f.eks. Carsten Brandt, der havde kritiseret systemet, blev vraget.

Til ubodelig skade for fortsat dansk kulturbevarelse og udvikling må det forudses, at den slags affærer med nepotisme og diskriminering vil blive almindelige, når man bevarer et system, hvor de skattheyderbetalte midler slår al ærlig, kompromisløs kunst ud.

Her er for en gangs skyld et område, hvor kulturministeren kan gøre nytte ved at stritte kraftigt imod den degenerering, han sammen med socialdemokratiets satellitpartier har sat i værk.

Besvarelse (2/7 79):

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Ifølge § 9 i bekendtgørelse nr. 146 af 19. april 1977 om den storkøbenhavnske landsdelsscene, som er udstedt i medfør af teaterloven, ansætter og afskediger landsdelsscenens styrelse de enkelte teatres ledere efter indstilling fra det pågældende teaters bestyrelse. Teaterlederen og den med ham indgåede kontrakt skal godkendes af kulturministeren. Teaterledernes ansættelse sker efter opslag for perioder på ikke over 4 år.

Disse regler er i overensstemmelse med de regler, der gælder for de øvrige landsdelsscener.

Spørgsmålet om ændring af reglerne bør efter min opfattelse indgå i overvejelserne om den generelle revision af teaterloven, som ventes at finde sted i folketingssamlingen 1980-81.

Til *ministeren for Grønland* (27/6 79) af:

Dohrmann (FP):

»Hvilken begrundelse kan ministeren give for, at der forventes følgende fuldtidsbeskæftigede i Grønlandsforvaltningen: 10.459 i 1979, 10.549 i 1980, 10.508 i 1981 og 10.449 i 1982, når der tages hensyn til, at Grønland pr. 1. maj 1979 overgik til hjemmestyre, og at der ved behandlingen i folketinget af hjemmestyreløven blev stillet i udsigt, at administrationspersonalet kun i en kort overgangsperiode ville blive forøget og derefter stærkt reduceret?«

(Spm. nr. 1123).

Begrundelse.

Under behandlingen af hjemmestyreløven for Grønland i folketinget påpegede fremskridtspartiet gentagne gange, at konsekvensen ville blive, at en urimelig del af bevillingerne til Grønland simpelt hen ville forsvinde op i den blå luft som følge af dobbeltadministrationen.

Medmindre ministeren kan give en meget velunderbygget forklaring på, at ovennævnte tal fra budgetregørelsen ikke er korrekte, må det konstateres, at vore værste anelser er gået i opfyldelse.

Besvarelse (29/6 79):